

τσάρτερ

τσάρτερ, το, άκλ. ουσ. [<αγγλ. charter (= ναυλωμένο αεροπλάνο για μαζική μεταφορά)], το τσάρτερ· ομαδικό όργιο: «στα νιάτα της ήταν πρώτη στα τσάρτερ»·

- *έγινε τσάρτερ*, έφυγε γρήγορα από κάπου, την κοπάνησε, ιδίως για να γλιτώσει από κάποια δύσκολη κατάσταση: «μόλις αντιλήφθηκε πως θα γινόταν καβγάς, έγινε τσάρτερ για να μην μπλέξει»·

- *παίρνω το τσάρτερ*, **α.** τρελαίνομαι: «με τις δυσκολίες που έχει σήμερα η ζωή μας, όλοι είμαστε έτοιμοι να πάρουμε το τσάρτερ». **β.** πεθαίνω: «έγινε εκατό χρονών κι ακόμα δε λέει να πάρει το τσάρτερ».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας